

Бутирський О. А.

аспірант кафедри права та публічного управління
Житомирського державного університету
імені Івана Франка

ТЕХНОЛОГІЇ ТА МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Оцінка ефективності існуючих моделей державної інформаційної політики базується на тому, що чим більші можливості в інформаційній сфері має держава, тим легше вона набуває стратегічних переваг. У цьому розумінні управління інформаційним процесом визначається не кількістю поширеної інформації, а безперервною комунікацією між суб'єктами та об'єктами інформаційного процесу.

Побудова національної концепції створення інформаційного суспільства є очевидною необхідністю та способом підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках і надання своїм громадянам можливості для освіти та зайнятості в інформаційну епоху.

Досвід який отримали зарубіжні партнери дає змогу виокремити основні напрями концепції побудови інформаційного суспільства, яке динамічно розвивається, поєднуючи у собі як філософські, так і прикладні аспекти виходячи з розуміння того, що:

– інформаційне суспільство надає нові можливості розвитку демократії, урахування громадської думки, контролю за державним апаратом;

– програми та концепції створюються від імені держави і розраховані на те, на що вони можуть реально впливати;

– глобальна природа інформаційного суспільства вимагає узгодження національних політик, отже аспект міжнародної співпраці набуває неабиякого значення;

– в інформаційному суспільстві державні органи використовують інформаційно-комунікаційні технології для підвищення ефективності своєї діяльності та відкритої інформаційної взаємодії із суспільством;

– роль держави полягає у створенні законодавчої бази та в ефективному адміністративному регулюванні [1].

Якщо сьогодні подивитись на глобалізацію та динамічний розвиток інформаційно комунікаційних технологій, які прямо чи опосередковано впливають на виробництво і споживання інформації, на моє переконання, заслуговує на увагу дослідження поєднань функцій медіа.

У країнах розвиненої демократії взаємодія влади і суспільства базується значною мірою на механізмах зв'язків із громадськістю та надання інформаційних послуг населенню, а також на механізмі законодавчо регламентованого лобіювання і публічного вираження суспільної думки. При цьому обмін інформацією є важливим елементом системи державного управління, оскільки повнота, якість і вірогідність інформації, що

використовується для прийняття управлінських рішень усіх рівнів, визначають правильність, ефективність і дієвість цих рішень. А оперативність передавання, форма подання і захищеність інформації визначають функціональну ефективність системи державного управління [2].

Формування інформаційного суспільства традиційно супроводжується збільшенням обсягу виробництва інформації у структурі національного продукту розвинених країн світу. Даний фактор, на думку російського науковця А.Курочкиної, висуває перед суспільством вимогу формування системи управління розвитком засобів масової інформації, яка б поєднувала державні методи регулювання з економічною самостійністю суб'єктів господарювання на інформаційному ринку [3]. Варто зазначити, що серед тенденцій розвитку сучасного інформаційного ринку дослідниця відзначає зростання впливовості засобів масової комунікації, концентрацію та монополізацію у сфері мас медіа.

На мою думку держава повинна запобігати монополізації, створювати сприятливі умов для розвитку конкурентного інформаційного середовища, а саме відкритого ринку засобів масової комунікації.

Розвиток економіки, науки і культури, техніки і технологій, сфери соціальних і суспільних відносин разом із вдосконаленням системи державного управління прямо залежні від якості інформації, її повноти, оперативності та форми подання споживачеві. Саме тому економічно розвинені держави приділяють особливу увагу формуванню та використанню інформаційних ресурсів на основі новітніх інформаційно-комунікаційних технологій, засобів зв'язку та телекомунікацій.

Список літератури

1. Інформаційна політика України: європейський контекст: монографія / Л. В. Губерський та ін. Київ: Либідь, 2007. 360 с.
2. Почепцов Г.Г. Паблік рилейшнз. Навч. посібник. Київ: Т-во Знання, КОО, 2000. 506 с.
3. Виступ голови Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформації Олександра Зінченка. Парламентські слухання з питань інформаційної діяльності та свободи слова від 16 січня 2001 р.